

ἀληθής (συνών. ἐτήτυμος, ἀληθινός) 1. Ἀληθινός, true, Ἡράκλειτος 112 ἀληθέα λέγειν Παρμενίδης 1.30 βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθής 8.17 οὐ γὰρ ἀληθής ἔστιν ὁδός 8.28 ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθής 8.39 ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῇ Μέλισσος 8(2) καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῇ Δημόκριτος 69 ἀνθρώποις πᾶσι τωὐτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές· ἡδὺ δὲ ἄλλω ἄλλο. || τὸ ἀληθές. Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δυνατοὶ ἔσμεν κρίνειν τὰ ἀληθές. Πρβλ. ἀκριβής. 2. Πραγματικός, real, Μέλισσος 8(5) οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθῇ ἦν.

ἀληθινός (συνών. ἐτήτυμος, ἀληθής). Ἀληθινός, true, Μέλισσος 8(5) τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδέν.

ἀληθομυθεῖν. Λέγω τὴν ἀλήθεια, speak the truth, Δημόκριτος 225 ἀληθομυθέειν χρεών, οὐ πολυλογεῖν.

ἀληθόμυθος. Αὐτὸς ποὺ λέγει τὴν ἀλήθεια, he who speaks the truth, Δημόκριτος 44 ἀληθόμυθον χρῆ εἶναι, οὐ πολὺλογον.

ἀλήτης. Ὁ περιπλανώμενος, wanderer, Ἐμπεδοκλῆς 115.13 φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης. Πρβλ. ἀλᾶσθαι.

ἀλίγκιος. Ὁμοιος, similar, Ἐμπεδοκλῆς 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλίγκια πορσύνουσι.

ἀλίζεσθαι. Συμπυκνώνομαι/συγκεντρώνομαι, be assembled, Ἐμπεδοκλῆς 41 ἀλλ' ὁ μὲν ἀλίσθεῖς μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει.

ἄλκαρ (συνών. ἀλκή). Ἀποτρεπτικὸ μέσο, deterrant, Ἐμπεδοκλῆς 111.1 φάρμακα δ' ὅσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ. Πρβλ. φάρμακον, ἄκος, ἱάμα.

ἀλκή. Δύναμη πρὸς ἄμυνα, power to defend, Δημόκριτος 173 τοῖς τε ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακά, εἴ τιτι βουλομένῳ, ἀλκῇ Πρβλ. ἄλκαρ.